

OCH ♥ TEATR

RACHEL WAGSTAFF
DUNCAN ABEL

NA PODSTAWIE POWIEŚCI PAULI HAWKINS ORAZ FILMU WYTWÓRNI DREAMWORKS

PRZEKŁAD: EILIZBIETA WOIŹNIAK

DZIEWCZYNA
Z POCIĄGU

fol. Robert Jaworski

REŻYSERIA: CEZARY ZAK

OBSDADA: ANNA SMOŁOWIK

MARTA SCIŚLÓWICZ

AGATA WATROBSKA | JANUSZ CHABIOR

KRZYSZTOF CZECZOT | LESZEK LICHOTA

CEZARY ZAK WYPRODUKOWANO W POROZUMIENIU Z SIMON FRIENDI.

PRAPREMIERA: 11 LUTEGO 2021

Rachel Wagstaff, Duncan Abel
na podstawie powieści Pauli Hawkins oraz filmu wytwórni DreamWorks

DZIEWCZYNA Z POCIĄGU

Reżyseria:
Cezary Żak

Przekład:
Elżbieta Woźniak

Scenografia:
Zuzanna Markiewicz

Kostiumy:
Tomasz Ossoliński

Reżyseria światła:
Karolina Gębska

**Asystentka ds. scenografii
i kostiumów:**
Małgorzata Domańska

**Producent wykonawczy,
asystent reżysera:**
Jan Malawski

Realizacja światła:
Waldemar Zatorski

Realizacja dźwięku:
Michał Tatara

Obsada:

Rachel Watson – **Marta Ścisłowicz**
Anna Watson – **Agata Wątróbska**
Megan Hipwell – **Anna Smolowik**
Tom Watson – **Leszek Lichota**
Scott Hipwell – **Janusz Chabior**
Kamal Abdic – **Krzysztof Czeczot**
Detektyw Gaskill – **Cezary Żak**

oraz Alicja Przerazińska, Ewa Ratkowska, Adam Kasjaniuk,
Jan Malawski (głosy z offu)

Prapremiera: 11 lutego 2021

Wyprodukowano w porozumieniu z Simon Friend.

Zygmunt Miłoszewski

Lustro we krwi

Czy durna opowiadka o trupie może być jednocześnie bardzo mądra? Czy prostacka fabuła w stylu „zabili go i uciekli” może przekazać prawdę o skomplikowanym świecie? Czy literatura na pierwszy rzut oka płytka niczym łyżeczka do herbaty może kryć w sobie nieoczekiwaną głębię? Nie trzeba być badaczem literatury, żeby zadać sobie te pytania, obcując z literaturą kryminalną, i dostrzec jej schizofreniczność. Na pierwszy rzut oka to setki tomów schematycznej szmiry: bohater lub bohaterka A stara się dowiedzieć, skąd się wzięły w krzakach zwłoki martwego B i przez trzysta stron waha się pomiędzy podejrzanymi C, D i E, a okazuje się, że winowajcą jest F. Kurtyna. Do tego sarkastyczny monolog wewnętrzny głównego bohatera o nieudanym życiu osobistym, alkohol, dramatyczna scena otarcia się o śmierć, trochę erotyki, na końcu mile widziana jatka, w której dochodzi do konfrontacji z głównym antagonistą. Powiedzenie, że proste to wszystko niczym konstrukcja cepa, byłoby obrazą tego szlachetnego narzędzia.

W tym miejscu moglibyśmy rozpocząć złośliwą recenzję *Dziewczyny z pociągu*

Pauli Hawkins, bo też wszystkie wyżej wymienione, wytarte do granic zużycia elementy, się w tej powieści pojawiają. Ale tak samo są obecne w moich własnych powieściach. Mało tego, znajdziemy je w dziełach wszystkich autorów tego gatunku, których jednocześnie nagradzamy, uważamy za wybitnych i traktujemy jako dobro narodowe – nie tylko na polu literatury kryminalnej, ale sztuki w ogóle.

Jakie jest rozwiązanie tej zagadki? Żeby je dostrzec, musimy na chwilę oderwać wzrok od zwłok. Tak jest, same zwłoki nie są wbrew pozorom szczególnie interesujące. Ograniczony jest zarówno repertuar metod służących do zamiany żywej osoby w zwłoki – nawet jeśli autorki i autorzy wykazują tutaj czasami zaskakującą inwencję – jak i motywacje sprawcy. Najczęściej za fikcyjną zbrodnią kryje się stara dobra zemsta za krzywdę po latach albo ucieszenie niewygodnego świadka w grze o wyższą stawkę, motyw finansowy i miłosny trochę straciły na znaczeniu w świecie nadmiaru i tintera, ale oczywiście ciągle się pojawiają. Widzimy, że nie jest to zestaw oszalałający obfitością i każdy czytelnik lub widz natyka się nań bez przerwy,

a mimo to siada w fotelu z nowym kryminałem w dłoni.

Dlaczego? Ze względu na ustawione w głębi sceny za zwłokami dekoracje, ponieważ na nich namalowane są rzeczy najciekawsze. To tło w kryminałach, czyli opis relacji społecznych, które stworzyły podglebie dla zbrodni, jest w tych opowieściach najbardziej fascynujący. Przykładów można by podać mnóstwo, ale wspomnę o fabułach skandynawskich, które rozpoczęły modę na kryminał jako powieść o ciemnych stronach społeczeństw – tych, o których wszyscy by chętnie zapomnieli, zamiatając je pod dywan. Przed książkami między innymi Henninga Mankella i Stiega Larssona wszyscy wiedzieliśmy o Szwecji mniej więcej tyle, że sympatyczni blondyni żyją sobie w czerwonych chatkach w swoim socjalistycznym rajku, darzą się nawzajem spokojnym szacunkiem i produkują meble o zabawnych nazwach. I nagle przez te powieści – jak przez dziurkę od klucza – zajrzeliśmy do prawdziwej Szwecji. Państwa napięć rasowych, prawicowych ekstremizmów, nierozliczonej współpracy z nazistami, głęboko zakorzonego alkoholizmu i mizoginistycznego patriarchy. To był

szok, czytelnicy zachłysłeni się i zaczęli szukać kryminałów z innymi zakątków świata, które pokazywałyby prawdziwy obraz społeczeństw, a nie ten, który znamy ze stereotypów lub z zawsze pełnych słońca folderów turystycznych.

Tak rozpoczął się wielki sukces współczesnej literatury kryminalnej. Oczywiście zagadka i tajemnica są zawsze mile widziane, ale to zajrzenie pod brudną podszewkę teoretycznie nieskazitelnych ubrań naszych europejskich sąsiadów stało się naprawdę fascynujące. Także polscy autorzy surfują po tej fali. Katarzyna Bonda pisze o relacjach na pograniczu polsko-białoruskim, Marek Krajewski odzyskuje niemiecki Wrocław dla jego polskich mieszkańców, Marcin Wroński ożywia przedwojenny polsko-żydowski Lublin, a Jakub Szamałek przygląda się potworowi nowych technologii. Tak, to wszystko kryminały, bohater lub bohaterka A przez trzysta stron szukają przyczyn znalezienia się zwłok B w krzakach, ale ani te zwłoki nie są w tych książkach najciekawsze, ani nawet najważniejsze. Co mogę potwierdzić też swoim własnym doświadczeniem, moją osobistą motywacją do pisania kryminałów nie była odwieczna żądza

napisania sceny sekcji zwłok, lecz opowiedzenia o mrokach polskiego społeczeństwa w taki sposób, w jaki zrobili to genialni Szwedzi.

Pomyślcie Państwo o tym, oglądając *Dziewczynę z pociągu* w reżyserii Cezarego Żaka w Och-Teatrze. Czy to wciągająca, trzymająca w napięciu historia kryminalna? Jasne. Czy będziecie do ostatnich chwil zgadywali, co tak naprawdę się wydarzyło? Oczywiście. Ale zadajcie sobie pytanie: o czym to tak naprawdę jest? A jest o dwóch chorobach, toczących nie tylko brytyjskie, ale w ogóle każde społeczeństwo z naszego kręgu kulturowego. Jednym z nich jest wstydlawy, głęboko ukryty alkoholizm kobiet, drugim – zjawisko przemocy emocjonalnej znane jako „gaslighting”. Co ciekawe, termin ten pochodzi ze sztuki teatralnej *Gaslight* (po polsku znanej jako *Gasnący płomień*), w której bohater doprowadza bohaterkę do utracenia wiary w swoje własne

zdrowe zmysły, manipulując światłem lamp gazowych. „Gaslighting” należy do katalogu zachowań przemocowych, prowadząc do psychicznej destabilizacji ofiary, co pozbawia ją siły, za czym z kolei idzie zależność i uległość wobec sprawcy. Tworzenie obrazu „emocjonalnej wariatki” jest jednym z elementów systemowej przemocy wobec kobiet i poruszenie tego tematu przez Paulę Hawkins wpisuje *Dziewczynę z pociągu* w bardzo istotny trend feministycznej literatury kryminalnej.

Stendhal powiedział, że dobra powieść jest niczym zwierciadło przechadzające się po gościńcu, przeglądamy się w nim my sami, ale też wszyscy nasi współplemieńcy tenże gościńiec przemierzający. W XXI wieku rolę tego zwierciadła, pokazującego prawdziwą twarz społeczeństw, pełni literatura kryminalna. Tafla lustro jest może brudna i zamazana krwią, ale pokazywany w niej obraz – niemniej prawdziwy.

Zygmunt Miłoszewski – powieściopisarz i publicysta, współautor scenariuszy filmowych i telewizyjnych, laureat Paszportu „Polityki” (2014). Autor powieści kryminalnych i sensacyjnych, m.in. trylogii kryminalnej o prokuratorze Teodorze Szackim.

Rachel Watson – **Marta Ścisłowicz**

Marta Ścisłowicz

Aktorka filmowa, telewizyjna i teatralna. Absolwentka Wydziału Aktorskiego Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. Ludwika Solskiego – filii we Wrocławiu. Zadebiutowała na deskach Teatru Polskiego we Wrocławiu, potem przez pięć sezonów była związana z Teatrem Polskim im. Hieronima Konieczki w Bydgoszczy. W latach 2015–2019 aktorka Narodowego Starego Teatru im. Heleny Modrzejewskiej w Krakowie, z którym współpracuje do chwili obecnej (aktorka sezonu 2015/2016 w Plebiscycie Publiczności). Zagrała Katarzynę II w spektaklu *Caryca Katarzyna* w reż. Wiktora Rubina w Teatrze im. Stefana Żeromskiego w Kielcach.

Wielokrotnie nagradzana i doceniana za kreacje na teatralnych deskach (m.in.: Główna Nagroda Aktorska 54. Kaliskich Spotkań Teatralnych, najlepsza pierwszoplanowa rola kobieca

6. Międzynarodowego Festiwalu „Boska Komedia”, Nagroda dla Najlepszej Aktorki w plebiscycie publiczności 20. Międzynarodowego Festiwalu Sztuk Przyjemnych i Nieprzyjemnych w Łodzi, Nagroda Aktorska 35. Opolskich Konfrontacji Teatralnych „Klasyka Polska”, Nagroda Aktorska za rolę kobiecą Festiwalu Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry” 2019).

Na swojej teatralnej drodze spotkała takich reżyserów, jak: Paweł Łysak, Jan Klata, Wiktor Rubin, Paweł Miśkiewicz, Maja Kleczewska, Paweł Wodziński, Remigiusz Brzyk, Anna Smolar, Artur Tyszkiewicz, co zaowocowało realizacją wielu ważnych spektakli.

Zagrała w wielu filmach fabularnych oraz krótszych formach i etiudach studenckich. Szerszej publiczności znana z seriali telewizyjnych.

Anna Watson – Agata Wątróbska

Agata Wątróbska

Aktorka. Absolwentka Wydziału Aktorskiego Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie. Współpracowała z Teatrem im. Juliusza Słowackiego w Krakowie oraz warszawskimi Teatrem Montownia, Teatrem Ateneum im. Stefana Jaracza, Teatrem Studio Buffo. Przez trzynaście lat była związana z Teatrem Dramatycznym m.st. Warszawy, w którym zagrała w spektaklach, m.in.: *Amazonia* w reż. Agnieszki Glińskiej (za rolę Anety nominowana do Feliksa Warszawskiego), *Prorok Ilja*, *Koziołek Matolek* i *Księżniczka Turandot* – wszystkie w reż. Ondreja Spišáka, *Madame*, *Dziwny przypadek psa nocną porą* i *Pociągi pod specjalnym nadzorem* – z kolei w reż. Jakuba Krofty.

Za rolę w spektaklu *Miłość od ostatniego wejrzenia* w reż. Iwony Kempy otrzymała nagrodę aktorską na 19. Festiwalu Dramaturgii Współczesnej „Rzeczywistość przedstawiona” w Zabrzu. Z kolei za rolę Maggie w przedstawieniu dyplomowym *Tańce w Ballybeg* w reż. Iwony Kempy wyróżniona na 25. Festiwalu Szkół Teatralnych w Łodzi. Jest także laureatką wyróżnienia na Przeglądzie Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu w 2008 roku oraz drugiego miejsca i nagrody publiczności w Konkursie na Interpretację Piosenek Agnieszki Osieckiej, także w 2008 roku.

Znana z seriali, m.in.: *Prokurator*, *O mnie się nie martw*. Współautorka i realizatorka programów w mediach społecznościowych *Ja, moja garderoba* i *goście* oraz *Kulturalna szarpanina*.

Megan Hipwell – Anna Smołowik

Anna Smołowik

Aktorka teatralna i filmowa. Absolwentka Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie.

Zadebiutowała rolą w spektaklu *Kompleks Portnoya* w Teatrze Konsekwentnym (2010), za którą została nagrodzona Feliksem Warszawskim. Występuje m.in. w Teatrze Studio, Teatrze WARSawy, Teatrze Narodowym, Teatrze Dramatycznym, Teatrze Powszechnym, Teatrze Ateneum i Teatrze Soho. W 2013 roku otrzymała główną nagrodę aktorską na 53. Kaliskich Spotkaniach Teatralnych za rolę Katarzyny Earnshaw w *Wichrowych Wzgórzach* w reż. Kuby Kowalskiego z Teatru Studio im. Stanisława Ignacego Witkiewicza w Warszawie. W 2015 roku nagrodzona

przez Program III Polskiego Radia „Talentem Trójki” w kategorii „teatr” za „żywiolowość i dojrzałość; za grę i autentyczność; za umiejętność posługiwania się różnymi konwencjami scenicznymi i nawiązywania żywego kontaktu z publicznością”.

W filmie debiutowała rolą w *Prostej historii o morderstwie* w reż. Arkadiusza Jakubika (2016). Jest półfinalistką konkursu scenariuszowego New Voices Lab Festiwalu w Sundance. W 2018 za rolę w filmie *Juliusz* w reż. Aleksandra Pietrzaka otrzymała Nagrodę dla Młodego Talentu im. Piotra Łazarkiewicza na Polish Film Festival w Los Angeles.

Tom Watson – Leszek Lichota

Leszek Lichota

Aktor filmowy, teatralny i telewizyjny. W 2002 roku ukończył studia w Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie i związał się zawodowo z Teatrem Polskim w Poznaniu, z którym współpracował do 2006 roku. Debiutował w roli Nany Sirbanghy w *Hamlecie Wtórym* Romana Jaworskiego w reżyserii Macieja Prusa. Popularność przyniosły mu role w takich serialach, jak: *Na Wspólnej* i *Prawo Agaty*. Przez

szeroką publiczność doceniany również za postać Wiktora Rebrowa w produkcji *Wataha*. Nominowany do Złotej Kaczki dla najlepszego aktora oraz Nagrody im. Zbyszka Cybulskiego za rolę Adama Grada w filmie *Lincz* Krzysztofa Łukaszewicza, a także do nagrody Złotego Szczeniaka na Festiwalu Aktorstwa Filmowego im. Tadeusza Szymkowa za rolę kaprala Maleńczuka w filmie *Karbala*.

Scott Hipwell – Janusz Chabior

Janusz Chabior

Aktor filmowy, serialowy i teatralny. Karierę rozpoczął w Centrum Sztuki – Teatrze Dramatycznym w Legnicy w 1991 roku, a do 2006 roku można go było zobaczyć w tamtejszym Teatrze im. Heleny Modrzejewskiej. W latach 2006–2012 był aktorem Teatru Rozmaitości w Warszawie, gdzie zagrał w spektaklach, m.in.: *Cokolwiek się zdarzy, kocham cię* (2005), *Dwoje biednych Rumunów mówiących po polsku* (2006), *Weź, przestań* (2006).

Obecnie współpracuje z warszawskimi teatrami, m.in.: Och-Teatr, Garnizon Sztuki i Teatr 6. Piętro. Jest autorem i reżyserem wielu przedstawień dla dzieci i młodzieży.

Uznanie środowiska filmowego oraz publiczności zdobył, grając w takich produkcjach, jak: *Kołysanka* Juliusza Machulskiego, gdzie stworzył niezwykłą kreację dziadka wampira, *Służby specjalne* (pułkownik Marian Bońka) Patryka Vegi, tytułowa rola w wielokrotnie nagradzanym krótkometrażowym *Hyclu* Darii Woszek, *Symetria* Konrada Niewolskiego czy *Hardkor Dysko* i *Ślepnąc od światła* Krzysztofa Skoniecznego.

Na swoim koncie ma również role w takich filmach, jak: *PolandJa* Cypriana T. Olenckiego, *Gwiazdy* Jana Kidawy Błońskiego, *Underdog* i *Jak zostałem gangsterem. Historia prawdziwa* Macieja

Kawulskiego, *Kobiety mafii* Patryka Vegi, *Ja teraz kłamię* Pawła Borowskiego, *Kamerdyner* Filipa Bajona, *Jestem Ren* Piotra Ryczko, *Maryjki* Darii Woszek, *Czarny młyn* Mariusza Paleja czy w krótkometrażowym filmie fabularnym *Alicja i żabka* Olgi Bołądź, który otrzymał Nagrodę im. Lucjana Bokińca za najlepszy film w Konkursie Filmów Krótkometrażowych na 45. Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni. Aktora można było oglądać także w serialach: *Odwrócenie*, *Ojcowie i córki* Michała Gazdy i Jana Holoubka, *Pakt* Leszka Dawida czy w *Drugiej szansie* Jana P. Matuszyńskiego.

Jest laureatem wielu nagród. Za drugoplanową rolę Wiktora w filmie *Made in Poland* Przemysława Wojcieszka otrzymał w 2010 roku nagrodę na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni. W 2007 roku był nominowany do głównej nagrody na Festiwalu Polskiego Filmu Niezależnego im. Jana Machulskiego za rolę w filmie *Kilka prostych słów*, a w 2012 do Złotej Kaczki za rolę Didżeja w filmie *Proste pragnienia*. W 2016 roku został doceniony za rolę terapeuty „Żuka” w filmie *Życie nie umierać* w reż. Macieja Migasa i otrzymał Nagrodę Specjalną Organizatorów na Ogólnopolskim Festiwalu Sztuki Filmowej „Prowincjonalia” we Wrześni.

Kamal Abdic – Krzysztof Czeczot

Krzysztof Czeczot

Aktor, producent i reżyser teatralny, telewizyjny oraz radiowy. Absolwent Wydziału Aktorstwa Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi, w której obecnie jest wykładowcą.

W latach 2002–2009 występował na deskach Teatru Współczesnego w Szczecinie. Realizował także słuchowiska

i felietony w Radiu Szczecin. Od 2009 roku mieszka i pracuje w Warszawie. Można było go zobaczyć na scenie Teatru Rozmaitości. W 2014 roku zadebiutował jako reżyser spektaklu Teatru Telewizji, realizując *Miss HIV* Macieja Kowalewskiego. Z kolei w 2017 roku wyreżyserował *Światło nocy* Macieja Karpińskiego. Obecnie przygotowuje debiut fabularny.

Detektyw Gaskill – Cezary Żak

Cezary Żak

Aktor teatralny i filmowy. W teatrze debiutował w 1986 roku w *Pannie Tutli-Putli* Witkacego w reż. Grzegorza Warchoła w Teatrze Współczesnym im. Edmunda Wiercińskiego we Wrocławiu. Współpracował z Teatrem im. Cypriana Kamila Norwida w Jeleniej Górze i wspomnianym Teatrem Współczesnym im. Edmunda Wiercińskiego we Wrocławiu, gdzie wystąpił m.in. w *Historii o Chwalebny Zmartwychwstaniu Pańskim* w reż. Piotra Cieplaka. W latach 1997–2006 był aktorem Teatru Powszechnego im. Zygmunta Hübnera w Warszawie, gdzie zagrał m.in. w *Marii Callas. Lekcji śpiewu* Terrence'a McNally'ego w reż. Andrzeja Domalika, *Żelaznej konstrukcji* Macieja Wojtyzki w reż. autora i w *Wesołych kumoszkach z Windsoru* Williama Shakespeare'a w reż. Piotra Cieplaka.

W 1994 roku otrzymał nagrodę na 28. OFTJA w Toruniu za monodram *Kontrabasista* Patricka Süskinda w reż. Andrzeja Bubienia. Sympatię widzów zyskała jego rola w serialu *Miodowe lata* oraz rola w *Ranczu*, za którą w 2007 roku otrzymał nagrodę dla najlepszego aktora w serialu komediowym na festiwalu Wakacyjne Kadry w Cieszynie.

W roku 2015 został laureatem „Wiktor publiczności”.

Na dużym ekranie zadebiutował filmem *Magneto* w reż. Jana Jakuba Kolskiego. Ma na swoim koncie role w wielu filmach kinowych i telewizyjnych, m.in. w *Cwale* w reż. Krzysztofa Zanussiego, *Pułkowniku Kwiatkowskim* w reż. Kazimierza Kutza, *Kilerze* w reż. Juliusza Machulskiego i *Dniu świra* w reż. Marka Koterskiego.

W Teatrze Polonia wystąpił w *Grubych rybach* Michała Bałuckiego i w *Bogu Woody'ego Allena* w reż. Krystyny Jandy oraz w spektaklu *Krzysztof M. Hipnoza* Krzysztofa Materny.

W Och-Teatrze grał w spektaklu *Trzeba zabić starszą panią* Grahama Linehana, który jest jego debiutem reżyserskim. Wystąpił również i wyreżyserował spektakl *Truciciel* Erica Chappella. Teraz możemy go oglądać w *Weekendzie* z R. Robina Hawdona i w *Przedstawieniu świątecznym w szpitalu św. Andrzeja* Raya Cooneya w reż. Krystyny Jandy, w *Zemście* Aleksandra Fredry w reż. Waldemara Śmigasiewicza, w *Casie Valentinie* Harveya Fiersteina w reż. Macieja Kowalewskiego oraz *Wspólnocie mieszkaniowej* w reż. Krystyny Jandy.

Rachel Wagstaff

Pisarka, autorka wielu adaptacji dla radia, teatru i filmu. Wraz z Duncanem Abelem przygotowała adaptację *Dziewczyny z pociągu* Pauli Hawkins.

Duncan Abel

Autor sztuk teatralnych, słuchowisk radiowych i opowiadań. W latach 2014–2015 prowadził zajęcia z kreatywnego pisania na Uniwersytecie Hertfordshire. Nominowany do „Luke Bitmead Award 2010” za powieść *The Way Home*. Wraz z Rachel Wagstaff napisał monolog do *Sing London*, opartego na życiu Isambarda Kingdona Brunela oraz przygotował adaptację powieści *Dziewczyna z pociągu* Pauli Hawkins.

Paula Hawkins

Brytyjska pisarka. Urodziła się i wychowała w Zimbabwie. Jej ojciec był profesorem ekonomii i dziennikarzem ekonomicznym. W 1989 roku przeprowadziła się do Londynu. Na Uniwersytecie Oksfordzkim ukończyła filozofię, politykę i ekonomię. Pracowała jako dziennikarka „The Times” oraz kilku niezależnych wydawnictw. Napisała poradnik finansowy dla kobiet *The Money Goddess*.

Okolo 2009 roku Hawkins zaczęła pisać komedie romantyczne pod pseudonimem Amy Silver. Przełomem w jej karierze pisarskiej była wydana w 2005 roku powieść *Dziewczyna z pociągu* (*The Girl on the Train*) – złożony thriller z motywami przemocy domowej, nadużywania alkoholu i narkotyków. Książka szybko stała się bestsellerem i odniosła sukces także poza Wielką Brytanią. W 2016 roku powstała filmowa adaptacja utworu. W listopadzie 2016 roku Hawkins znalazła się na liście „100 kobiet BBC”.

Elżbieta Woźniak

Anglistka. Tłumaczka wielu komedii, fars, dreszczowców, sztuk muzycznych i sztuk o poważnej tematyce. Wprowadziła do polskich teatrów wielu nieznanych autorów. Współpracuje ze znakomitymi reżyserami i prawie wszystkimi teatrami w Polsce. Wśród kilkudziesięciu przetłumaczonych przez nią tekstów można znaleźć wielkie przeboje, grane w licznych teatrach po kilkaset razy, m.in.: *Mayday* i *Mayday 2* Raya Conneya, *Nie teraz, kochanie* Johna Chapmana, *Złodzieja* Erica Chappella, *Łóżko pełne cudzoziemców* Dave’a Freemana, *Marię Callas. Lekcję śpiewu* Terrence’a McNally’ego, *Szalone nożyczki* Paula Pörtnera, *Żar* Sándora Máraiego, *Zamianę na wakacje* Iana Ogilvy’ego, *39 stopni* Johna Buchana, *Na końcu tęczy* Petera Quiltera, *Dziewczyny z kalendarza* Tima Firtha, musicale *Miss Saigon* Claude’a-Michela Schönberga i *Carmen Latina* Calluma McLeoda oraz sztuki należące do poważniejszego gatunku, m.in.: *Małą Steinberg* Lee Halla,

Odwrót Williama Nicholsona i *Namiętność* Petera Nicholasa, *Więź* Rona Munro, *Rock’n’Roll* Toma Stopparda.

Jest tłumaczką sztuk wystawianych w Teatrze Polonia: *Boska!* Petera Quiltera, *Kobiety w sytuacji krytycznej* Joanny Murray-Smith, *Pani z Birmy* Richarda Schannona, *Kontrakt* Mike’a Bartletta, *Po co są matki?* Hindi Brooks, *Konstelacje* Nicka Payne’a, *Mgnienie* Phila Portera, *Matki i synowie* Terrence’a McNally’ego, libretto musicalu *Bagdad Cafe* Percy’ego Adlona oraz Och-Teatrze: *Weekend* z R. Robina Hawdona, *Pierwsza Dama* M. Kilburg Reedy, *Mayday*, *Mayday 2* i *Przedstawienie świąteczne w szpitalu św. Andrzeja* Raya Cooneya, *Trzeba zabić starszą panią* Grahama Linehana, *Upadłe anioły* Noëla Cowarda, *Prapremiera dreszczowca* Henry’ego Lewisa, *Jonathana Sayera* i Henry’ego Shieldsa, *Lekcje stepowania* Richarda Harrisa, *Maria Callas. Master Class* Terrence’a McNally’ego.

Zuzanna Markiewicz

Kostiumograf, scenograf, projektant ubioru, doktor filozofii. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi i Uniwersytetu Łódzkiego. Autorka kostiumów operowych, teatralnych, filmowych, baletowych, rekonstrukcji historycznych oraz współczesnych stylizacji. Projektowała kostiumy dla Teatru Ateneum im. Stefana Jaracza w Warszawie (*Cesarz*, reż. Mikołaj Grabowski), Teatru Powszechnego im. Zygmunta Hübnera w Warszawie (*Czynny do odwołania*, reż. Piotr Bikont), Opery Bałtyckiej (*Sen nocy letniej*, chor. Gray Veredon), Teatru Wielkiego w Łodzi (*Rigoletto*, reż. Paolo Bosisio, *Viva la mamma!*, reż. Roberto Skolmowski, *Grek Zorba*, chor. Lorca Massine), Teatru Nowego im. Kazimierza Dejmka w Łodzi (m.in.: *Wiele demonów*, reż. Mikołaj Grabowski; *Fantazja polska*, reż. Maciej Wojtyszko; *Kto nie ma, nie płaci*, reż. Piotr Bikont), Teatru Muzycznego w Łodzi (*Miss Saigon*, reż. Zbigniew Macias; *Nędznicy*, reż. Zbigniew Macias; *Wielka Księżna Gerolstein*, reż. Piotr Bikont; *Mur*, reż. Artur Żymelka), Teatru im. Adama Mickiewicza w Częstochowie (*Testosteron*, reż. Andrzej Saramonowicz), Teatru

im. Stefana Żeromskiego w Kielcach (*Prędka, prędka*, reż. Mikołaj Grabowski), Teatru Polonia w Warszawie (*Próby*, reż. Mikołaj Grabowski, *Policja. Noc zatracenia*, reż. Andrzej Saramonowicz) oraz Och-Teatru w Warszawie (*Wspólnota mieszkaniowa*, reż. Krystyna Janda).

Odpowiadała także za kostiumy do filmów, m.in.: *Martin Luther. The idea that changed the world* Davida Batty'ego, *Nie ten człowiek* Pawła Wendorffa, *Pod Joanny Satanowskiej*, *Pierwsze lato końca świata* Nastazji Gonery, *Władcy przygód. Stąd do Oblivio* Tomasza Szafrąńskiego.

Pracowała w Teatro dell'Opera di Roma, przy licznych programach telewizyjnych, reklamach, teledyskach, pokazach mody. Od 2009 roku projektuje kostiumy i scenografię dla Stowarzyszenia Teatralnego Badów (spektakle m.in.: *Siódemka* Ziemowita Szczerka, *Burzliwe życie Lejzorka Rojtszwańca* Ilji Erenburga, *Wszystko o kobietach* Miro Gavrana, *Błazen Pana Boga* Daria Fo, *Przygody Pędruka Wyrzutka* Stefana Themersona, *Franz Halbsex* Rolanda Topora).

Tomasz Ossoliński

Uchodzi za najlepszego polskiego krawca męskiego i jednego z najbardziej znanych i cenionych projektantów mody w kraju (jego talent docenił m.in. magazyn „Twój Styl”, przyznając mu nagrodę najlepszego projektanta roku 2019, a wcześniej tym samym tytułem nagrodził go miesięcznik „Elle”). Ta pozycja to wynik konsekwentnie budowanego wizerunku i ponad 25-letniego doświadczenia w branży mody.

Zadebiutował jako 16-latek – z kolekcją damską, ale największą namiętnością okazał się garnitur. Pasją do tworzenia męskich ubrań zaraził się tuż po maturze, gdy Zakłady Odzieżowe Bytom zaproponowały mu stanowisko głównego projektanta. Jednocześnie tworzył kolekcje dla własnej marki – Tomasz Ossoliński. To moda luksusowa dla mężczyzn i kobiet: bespoke tailoring oparty na najwyższej jakości tkanin, wykonania i wykończenia. W 2019 roku zadebiutowała linia „Ossoliński ready-to-wear”, która jest równie wygodna, stworzona z dbałością o najdrobniejsze detale i jakość, co projekty szyte na miarę. Z tą różnicą, że ubrania są tańsze, prosto z wieszaka i dostępne online.

Wśród fanów projektów Ossolińskiego są gwiazdy, znani artyści, sławne modelki,

sportowcy i biznesmeni, którzy się u niego ubierają nie tylko na czerwony dywan. Uszył kreację dla noblistki Olgi Tokarczuk, która wystąpiła w niej na bankiecie królewskim w Pałacu Sztokholmskim. Ossoliński kilkakrotnie ubierał polskich aktorów i reżyserów na filmowe festiwale, m.in. w Cannes, Wenecji i Berlinie, czy na rozdanie Europejskich Nagród Filmowych. Czterokrotnie szył też stroje na oscarową galę, a raz w smokingu jego projektu Polak odebrał Oscara.

Ossoliński to innowator, dla którego moda jest punktem wyjścia do kreatywnych działań na wielu polach. Jest na przykład autorem kostiumów opery *Traviata* w reż. Mariusza Trelińskiego oraz do ponad trzydziestu spektakli teatralnych. Z Teatrem Polonia i Och-Teatrem współpracuje od lat, m.in. przy takich spektaklach, jak: *Po co są matki?*, *Weekend z R.*, *Mayday*, *Trzeba zabić starszą panią*, *Mayday 2*, *Upadłe anioły*, *Truciciel*, *Pomoc domowa*, *Lily*.

W 2018 roku był kuratorem i producentem głośnej wystawy *Jerzy Antkowiak – Moda Polska* w Centralnym Muzeum Włókiennictwa w Łodzi. Dwukrotnie prowadził programy telewizyjne: *Project Runway* i *Stylowy Projekt* w TVN.

Karolina Gębska

Z wykształcenia kulturoznawczyni, jako reżyserka światła stworzyła projekty oświetlenia m.in. do spektakli Grzegorza Laszuka (*Spieg, Myśli nowoczesnego Polaka*, *Hannah Arendt: Ucieczka, Złota skała*), Marcina Hyncnara (*Tonacja blue*, *Opowieści o zwyczajnym szaleństwie*, *Porachunki z katem*, *Księżniczka na opak wywrócona*, *Fizycy*), Yany Ross (*Jezioro*), Magdy Szpecht (*Możliwość wyspy*), Jarosława Kiliana (*Ptaka zielonopióry*), Wojciecha Urbańskiego (*Requiem, Pijani*), Roberta Bondary (*Faust*) oraz do oper (*Così fan tutte* w reż. Jacka Papisa, *Don Desiderio* w reż. Eweliny Pietrowiak, *Cyrylik sewiński* w reż. Jitki Stokalskiej), spektakli teatru tańca (m.in. w reż. Izy Szostak, Tomasa Szczepanka, Magdy Jędry, Marii Stokłosy), projektów performatywnych i koncertów.

Pracowała m.in. w Teatrze Dramatycznym im. Jerzego Szaniawskiego w Wałbrzychu, Teatrze Polskim w Poznaniu, TR Warszawa, Teatrze Powszechnym w Łodzi, Teatrze Studio im. Stanisława Ignacego Witkiewicza, Teatrze Ateneum im. Stefana Jaracza, Operze na Zamku w Szczecinie, Operze Śląskiej w Bytomiu, Komunie // Warszawa, Centrum Sztuki Współczesnej, Teatrze Lalka, Teatrze im. Ludwika Solskiego w Tarnowie, Teatrze Współczesnym i Dramatycznym w Warszawie.

Jan Malawski

Producent teatralny, asystent reżysera. Urodził się w Chełmie – jednym z najpiękniejszych miast Europy Wschodniej. Studiował prawo na Uniwersytecie Warszawskim. Producent, o którym Robert De Niro powiedział „Nie znam człowieka”. Pracował przy realizacji spektakli w Och-Teatrze i Teatrze Polonia, takich jak: *Przedstawienie świąteczne w szpitalu św. Andrzeja* w reż. Krystyny Jandy (2013), *Ich czworo* w reż. Jerzego Stuhra (2014), *One Mąż Show* Szymona Majewskiego (2014), *Stosunki prawne* w reż. Marii Seweryn (2014), *Udając ofiarę* w reż. Krystyny Jandy (2016), *Nos* w reż. Janusza Wiśniewskiego (2016), *Kto nas odwiedzi* w reż. Cezarego Tomaszewskiego (2016), *Pomoc domowa* w reż. Krystyny Jandy (2017), *Bal mamekinów* w reż. Jerzego Stuhra (2018), *Osy* w reżyserii Iwana Wyrpajewa (2018), *Stowarzyszenie Umarłych Poetów* w reż. Piotra Ratajczaka (2019), *Lily* w reż. Krystyny Jandy (2020) oraz *Katastronauta* w reż. Igi Gańczarczyk – w Nowym Teatrze (2013). W przeszłości współpracował z Markiem Dyjakiem. Z Fundacją Krystyny Jandy Na Rzecz Kultury związany od 2012 roku.

Małgorzata Domańska

Kostiumograf, scenograf i fotograf. Jest autorką kostiumów do filmów, m.in.: *Głosy* w reż. Janusza Kijowskiego, *Pusta klatka* w reż. Leszka Barona, *Dyskoteka* w reż. Roberta Rewińskiego, *Przez dotyk* w reż. Magdaleny Łazarkiewicz czy *Droga powrotna* w reż. Jerzego Kaszubowskiego. Współpracowała przy realizacji kostiumów m.in. do *Wielkiego Szu* w reż. Sylwestra Chęcińskiego, *Odwetu* w reż. Tomasza Zygadły, *Lubię nietoperze* w reż. Grzegorza Warchoła, *Oskara* w reż. Marka Piwowskiego, a także dwóch Teatrów Telewizji: *I Bogu dzięki* oraz *Rozmowy z moją matką*. Jest też autorką fotosów z planów seriali telewizyjnych: *Męskie-żeńskie* w reż. Krystyny Jandy oraz miniatur Joanny Szczepkowskiej *Garderoba damska*. Przygotowała scenografię do *Małżeństwa Marii Kowalskiej* w Teatrze Współczesnym we Wrocławiu w reż. Macieja Domańskiego, gdzie współpracowała także przy *Trwa jeszcze bal* w reż. Bohdana Urbankowskiego i *Pannie Tutli-Putli* w reż. Grzegorza Warchoła.

W Teatrze Polonia i Och-Teatrze, z którymi związana jest od początku

istnienia obu scen, zrealizowała kostiumy m.in. do spektakli w reż. Krystyny Jandy: *Lament na Placu Konstytucji*, *Seks dla opornych*, *Związek otwarty*, *Lekcje stepowania*, *Przedstawienie świąteczne w szpitalu św. Andrzeja*. Współpracowała także przy spektaklach *Zaświaty, czyli czy pies ma duszę?* w reż. Marii Seweryn, *Pod mocnym aniołem* w reż. Magdy Umer czy *Kobieta z widokiem na taras* w reż. Stanisława Tyma. Przygotowała scenografię i kostiumy do spektakli, m.in.: *Kantata na cztery skrzydła* w reż. Grzegorza Warchoła, *Biała bluzka* w reż. Magdy Umer, *Kontrakt* w reż. Krystyny Jandy, *Alicja ♥ Alicja* w reż. Marii Seweryn, *Pierwsza Dama* w reż. Grzegorza Warchoła, *Romanca* w reż. Wojciecha Malajkata czy też *Nos* w reż. Janusza Wiśniewskiego. Jest autorką scenografi do spektakli *Ich czworo* w reż. Jerzego Stuhra, *Jekyll/Hyde* w reż. Jakuba Porcari, *Porozmawiajmy po niemiecku* w reż. Łukasza Kosa, *Winnego* w reż. Stanisława Brejdyganta. Jako asystent scenografa współtworzyła ponad 100 przedstawień.

Waldemar Zatorski

Realizator i reżyser światła. Z Fundacją Krystyny Jandy Na Rzecz Kultury związany od wielu lat. Odpowiadał za reżyserię światła spektakli zrealizowanych zarówno w Teatrze Polonia, jak i Och-Teatrze, m.in.: *Kantata na cztery skrzydła* w reż. Grzegorza Warchoła, *Kubuś Fatalista i jego pan* w reż. Krzysztofa Stelmaszyka, *One Mąż Show* Szymona Majewskiego pod opieką artystyczną Krystyny Jandy i Marii Seweryn, *Uwaga... Publiczność!* w reż. Edwarda Wojtaszka, *Maria Callas. Master Class* w reż. Andrzeja Domalika, *Żeby nie było śladów* w reż. Piotra Ratajczaka czy *Bal manekinów* w reż. Jerzego Stuhra.

Michał Tatara

Akustyk, realizator dźwięku. Od 2009 roku pracował przy projekcjach filmowych, spektaklach teatralnych i koncertach w Kinoteatrze Uciecha. W 2012–2015 związany z Teatrem Rozrywki w Chorzowie. Pracował przy ogromnych realizacjach musicalowych takich jak *Billy Elliot*, nagłaśniając zespoły orkiestry, wokalny czy aktorski. Współpracował także z takimi artystami, jak: Soyka, Waglewski Fisz Emade, Janusz Radek, Maciej Balcar, Kamil Bednarek, Norbi, Michał Bajor, Maciej Maleńczuk. Od 2015 roku związany z Fundacją Krystyny Jandy Na Rzecz Kultury. Od 2017 roku prowadzi zajęcia praktyczne w technikum o profilu realizacji dźwięku.

PRZED W /AN/ TRAKCIE PO

zawsze blisko sztuki // amaristo.pl

Agencja Cateringowa / Bufet Teatru Polonia /
Galeria Przy Teatrze / Instytut Cafe & Bar / Och Cafe //

**Słuchaj Radia Kolor
w aplikacji mobilnej.
Gdziekolwiek jesteś.**

**Inni Ci tego
nie zagrają!**

**Szczegóły
na www.radiokolor.pl**

INNOWACJA! WYPEŁNIACZ HIALURONOWY

JANDA
bądź prawdziwa...

KWAS HIALURONOWY

NAJCZĘŚCIEJ WYKORZYSTYWANY W MEDYCYNIE ESTETYCZNEJ
W CELU ODMŁODZENIA TWARZY

KURACJA KWASEM HIALURONOWYM. SIŁA WYPEŁNIACZA HIALURONOWEGO!

Autorskie rozwiązanie zespołu naukowo-badawczego JANDA.

INNOWACJA! MIKROSFERYCZNY WYPEŁNIACZ HIALURONOWY

Opatentowany, precyzyjny nośnik SPHERULITE™, który umożliwia transport wysokocząsteczkowego kwasu hialuronowego do głębszych warstw skóry, gdzie stopniowo go uwalniając, zapewnia szybką i długotrwałą poprawę wyglądu skóry.

**DOSKONAŁOŚĆ
ROKU *Twoj* STYL®
2020**

**Efekt:
wygładzenie
zmarszczek
już po 1 godzinie!**

Wypróbuj produkty z linii *hialusferycznej*: *wypełniacz zmarszczek*, *krem na dzień dobry*, *krem na dobranoc* i *krem pod oczy*.

Dostępne w drogeriach **ROSSMANN** i na janda.pl

Premiery w 2021 roku są dofinansowane przez:

Partner Och-Teatru:

Doradca prawny teatrów:

Partner premier:

A//.ARISTO

Patroni medialni:

Mecenas technologiczny teatrów:

Wsparcie promocyjne:

Partner teleinformatyczny teatrów:

Program wydrukowano w:

Projekt graficzny:

Fotografie portretowe oraz fotografie z sesji plaktowej: Robert Jaworski

Scenografia powstała w pracowni Ryszarda Bartłomieja Kłoska.
Kostiumy do spektaklu zrealizowano w pracowni Tomasza Ossolińskiego.

W spektaklu wykorzystano obrazy Eweliny Czarneckiej i Antoniego Michałka.

PREZES FUNDACJI

Krystyna Janda

CZŁONKOWIE RADY FUNDACJI

Marcin Gędziorowski, Janusz Jaworski, Magda Umer, Cezary Żak

DYREKTOR FUNDACJI KRYSZYNY JANDY NA RZECZ KULTURY

Alicja Przerazińska

KONTROLER FINANSOWY

Aleksander Szafranski

SPECJALISTKA DS. KSIĘGOWO-PLACOWYCH

Barbara Łotocka

ORGANIZACJA PRACY TEATRÓW

Jolanta Bielasta, Barbara Bogucka

KOORDYNACJA PRACY ARTYSTYCZNEJ

Adam Kasjaniuk, Ewa Ratkowska

KOMUNIKACJA, PR I MARKETING

Maria Górna, Agnieszka Kubaś

IMPRESARIAT

Iwona Gradkowska-Kosmala, Ewa Ratkowska

WYNAJMY

Anna Janda

BIURO OBSŁUGI WIDZA

Tomasz Harlejczyk, Aleksandra Walasiak

KASA BILETOWA

Piotr Bajcar, Mirosław Gajkowski, Tomasz Harlejczyk, Cezary Margiela, Tomasz Płacheta, Aleksandra Walasiak

PRODUCENCI WYKONAWCZY/ INSPICJENCI

Klaudia Błazik, Magdalena Kłosińska, Jan Malawski, Rafał Rossa

KIEROWNICY TECHNICZNI

Małgorzata Domańska (scenografia i kostiumy), Waldemar Zatorski (światło i dźwięk), Tomasz Rusek (scena)

OŚWIETLENIE, AKUSTYKA I MULTIMEDIA

Tatiana Czabańska, Michał Cacko, Radosław Grabski, Paweł Nowicki, Rafał Piotrowski, Paweł Szymczyk, Michał Tatar, Waldemar Zatorski

OBSŁUGA SCENY

Piotr Bajcar, Jan Cudak, Łukasz Figa, Tomasz Przystępny, Rafał Rossa, Tomasz Rusek, Andrzej Solis, Piotr Suwiński, Piotr Zwolak

FRYZJERZY/CHARAKTERYZATORZY

Anna Czerwińska, Hubert Grabowski, Katarzyna Marciniak, Agnieszka Rębecka, Wioletta Saliwon, Zuzanna Szostek

GARDEROBIANE

Wiesława Kamińska, Ewa Klimaszewska, Maria Pińkowska, Anna Sokółowska

Dane teleadresowe

OCH-TEATR

ul. Grójecka 65
02-094 Warszawa
tel. 22 589 52 00

Kasy biletowe czynne: pon.-sob.
od godz. 10:00, niedz. od godz. 12:00
do rozpoczęcia przedstawień.

bilety@ochteatr.com.pl oraz online
www.ochteatr.com.pl
bilety@teatrpolonia.pl oraz online
www.teatrpolonia.pl

OCH TEATR

ul. Grójecka 65
02-094 Warszawa
tel. 22 589 52 00
bilety@ochteatr.com.pl
www.ochteatr.com.pl